

Majestetisk

Prestige-serien er skotske Tannoy sin eldste og mest tradisjonsrike høyttalerserie. Utseendet og prisen tilsier at de hører best hjemme på et gods i Manchester. Men du trenger ikke være av adelig opprinnelse for å elske lyden.

Tekst Audun Hage

Vi rynket litt på nesen etter å ha båret de tunge kassene på plass. Teststrømmet hadde allerede vært åsted for noen av årets mest kruttsterke høyttalerprestasjoner. Kunne virkelig disse trauste britene ha noe å stille opp mot storkjefta amerikanere og silkemyke dansker? Ikke bare var prisen dobbelt så høy som Dali og Klipsch, utseendet var som tatt rett ut av stua til en engelsk adelsmann. Her luktet det sigarrøyk, konjakk og dype skinnstoler lang vei. Sikkert midt i blinken for lavmælt orkestermusikk, men neppe noe å rope hurra over for to halvrocka hi-fi-reportere.

Greit nok, høyttalerne er regelrett massive, og ser ut som de er skåret ut av to tresammer der de står. Finishen er meget høy, og på tross av sine 115 liter er kabinetet bemerkelsesverdig stivt og dødt. Men vent nå litt – hva er det som gjemmer seg bak stoffgrillen? Kun ett eneste element, til gjengjeld på hele 15 tommer. Altså en god del større enn normalt. Noe slikt finner man bare i vulgære rockehøyttalere, samt i de aller største high-end-høyttalerne. Kanskje har de småsære skottene likevel et potensial for moro?

NY TEKNOLOGI

På tross av sin massive fremtoning er Glenair langt fra de største høyttalerne i Prestige-serien. En skikkelig «old school» serie-høyttalere som med jevne oppdate-

ringer har holdt det gående i snart 60 år. På toppen av kransekaka troner de kolossale Westminster Royal, og disse bør du helst ha et slott for å få plass til. Mastodontene måler bortimot halvannen meter i høyden og omtrent like mye i bredden. Kabinettvolumet overstiger 500 liter og utseendet er så erkeengelsk at man nesten ærbødig legger til «sir» foran navnet. I denne sammenhengen er Glenair-ene verken spesielt store, gammeldagse eller dyre.

Selv om utseendet lett kan forlede deg til å tro at de er 20 år gamle, er Glenair-ene faktisk de nyeste og mest moderne høyttalerne i serien. Og bak fasaden skjuler det seg avansert teknologi. Det femten tommer store Dual Concentric-elementet er nyutviklet for Glenair – en enklere variant enn toppmodellene med Alnico-magneter, men like fullt noe av det mest avanserte som finnes av fulltoneelementer. Takket være det lille diskantthornet i senter av bassetlementet kan Glenair-ene gjengi hele frekvensområdet fra ett og samme punkt. Det er dette Dual Concentric-prinsippet handler om.

I SENTRUM AV OPPLEVELSENE

Alle fordommer om gammel teknikk og engelsk klangideal faller raskt i grus når man hører lyden fra disse høyttalerne. Lydbildet er gedigent i alle retninger, og på gode opptak er det – enda så klisjéaktig

VÅR VURDERING

Tannoy Glenair er ikke et kaldgufs fra fortiden, men en moderne high end-høyttaler med skyhøy underholdningsfaktor. Knalltøff bass og gedigent lydbilde gjør dette til en høyttaler som bare må oppleves før du handler i prisklassen rundt 50 000 kroner.

det høres ut – som å flytte konsertsalen inn i stua. Lyden får en størrelse og autoritet som du bare kan glemme å oppleve fra små bokhyllenhøyttalere. Glenair-ene har samtidig kvaliteter som ellers pleier å være nettopp små høyttalere sin styrke, nemlig et presist lydbilde. Vokalene står spikret midt mellom høyttalerne og vi opplever en grad av fysisk nærvær som bare ekte high-end-utstyr kan gi.

Klangbalansen er varm og innbydende, milevis unna den litt kalde og analytiske karakteren vi forbinder med en del

VI TESTER

Tannoy Glenair gulvhøytalere
15» bass/mellomtone
1 2/4» Dual Concentric diskant
32–25 000 Hz -6dB frekvensområde
95dB 1W/1m følsomhet
45 kg
Pris kr 49 995

hold. Men Tannoy-ene kombinerer trøkk og raffinement på en måte som få kan kopiere. Bassgjengivelsen er det råeste vi har hørt på denne siden av B&W Nautilus 801, og det til halve prisen. Klipsch RF83 kan vel å merke spille enda høyere, og du vil kunne finne subwoofere med enda kraftigere dypbass. Det som skiller Glenair-ene mest fra andre store høyttalere, er den utrolig fete mellombassen.

MAJESTETISK BASS

Undertegnede var en gang stolt eier av Snells toppmodell Type A Reference. Med sine mannhøye høyttalertårn og separate 18 toms subwoofere var dette noe av det råeste du kunne kjøpe på midten av 90-tallet. De enorme subwoofere ga musikken et ufravikelig fundament og et driv som har vist seg vanskelig å gjenskape med mindre, mer siviliserte høyttalersystemer. Ulempen var at hovedhøyttalere, enda så store og påkostede de var, ikke helt klarte å holde følge med bassgjengivelsen fra subwoofere.

Tannoy innehar den samme fysiske spilletilen som Snellene, forskjellen er bare at her ivaretas pondus og trøkk helt opp i mellomtonen! Her er det en nærmest fullkommen integrasjon mellom øvre og nedre del av bassområdet, som neppe er mulig å kopiere med noen todelt bassløsning. Du kan pare verdens råeste subwoofer med de beste stativhøyttalere, og likevel

annet utstyr fra de engelske øyer. Det er åpenbart fokus på at høyttalere skal låte naturlig og samtidig underholdende. Tro ikke et sekund at repertoaret kun begrenser seg til akustiske og klassiske verk. Glenair-ene gir store lytteopplevelser på alt fra Knopfler/Cash til Rammstein og Snoop Dogg.

Vi hadde forventet at det store membranet skulle få problemer når det ble bedt om å levere raske mellomtonefrekvenser. Og selv om mellomtonen ikke er like ultraren og gjennomsiktig som på

de beste to- og treveis-konstruksjonene der ute, må Glenair-ene sies å klare denne bragden temmelig bra. Rustne herrer som Johnny Cash og Mark Knopfler låter akkurat som de skal, med den rette brystklangen i behold. Lyse kvinnestemmer som Ani DiFranco og Sarah McLachlan havner imidlertid litt bak i lydbildet og klinger ikke fullt så friskt som på for eksempel Dali Mentor 6.

Etter at vi testet de spinnville rockehøyttalere fra Cerwin Vega i forrige nummer, har det meste av hi-fi blitt tamt i for-

Tverrsnitt av Tannoy Dual Concentric fulltoneelement.

Hva er Dual Concentric?

En vanlig høyttaler er gjerne bygget opp av to eller flere elementer som er montert noenlunde på en vertikal linje i fronten av en kasse, men med flere centimeters avstand mellom hverandre. Lyden vil dermed komme fra flere punkt samtidig. I en Tannoy med Dual Concentric sitter diskantelementet plassert i sentrum av bass/mellomtoneelementet. Her er det på linje med sentrum av bass/mellomtoneelementet i tre plan, det betyr at musikken brer seg som ringer i vannet fra det samme senterpunktet. Fordelen er at de to elementene "smelter sammen" og skaper et kontrollert spredningsmønster som fra bare ett element. I sine beste utførelser oppleves en Dual Concentric-enhet som mer sammenhengende og naturlig enn konvensjonelle høyttalerkonfigurasjoner.

aldri oppnå det samme trøkket i mellom-bassen som det Tannoy har.

Innvirkningen dette har på lyd kvaliteten må bare oppleves. Alt fra bassgitar til kontrabass og perkusjonsinstrumenter gjengis med forbløffende trøkk og dynamikk. På tross av størrelsen reagerer høyttalerne lynkjapt på små forandringer, og vi får en helt spesiell «live-følelse». Ingenting kan helt erstatte trøkket fra en skikkelig femtentommer i stort kabinett, og spiller du høyt nok er Tannoy-ene fullt i stand til å slå så det kjennes i mellomgulvet. Ubeskrivelig moro, attpåtil fra en hi-fi-høyttaler.

LETTDREVNE KJEMPER

Med en følsomhet på hele 95 dB (1W/1m) er ikke Tannoy-ene vonde å be opp til dans, selv med effektsvake rørforsterkere som kraftleverandør. Et fåtall watt er nok til å spille høyt. Men man bør nok tenke i retning av en McIntosh 275 (eller tilsvarende kaliber) for å ha kontroll over sakene. Det svære basselementet setter pris på litt ekstra muskler til å starte og stoppe

Tannoys spesielle høyttalerterminaler tillater ikke bare bi-wiring, de kan også jordes for å minimere støy.

Høyttalernes frekvensområde kan utvides oppover ved å montere spesielle superdiskanter (ekstraustyr).

seg, særlig når volumet nærmer seg naboterroriserende nivåer. Dette blir ikke mindre viktig av at elementet skal dekke et svært bredt frekvensområde. Hvis forsterkeren er slepphendt med basskontrollen vil det også påvirke presisjonen i mellomtonen.

I løpet av testperioden har Tannoy-ene blant annet fått bryne seg på Hegels potente forsterkerpakke med 300 watt per kanal. Da begynner ting virkelig å svinge. Hegel H4 har stålkontroll over bassetmentene, og man kan spille øredøvende høyt uten tegn til stress hos verken elektronikk eller høyttalere. Først på seriøst høyt volum merker man at mellomtonen begynner å bryte opp litt. Lyden blir ikke høyere, bare hardere. Men da er lydnivået allerede i overkant av det som er anbefalt, i hvert fall over lengre tid. Høyttalerne tåler definitivt juling.

KONKLUSJON

Det får være opp til den enkelte å bedømme utseendet på disse høyttalerne. Etter vårt skjønner hører de best hjemme i litt «tradisjonelle» omgivelser. Men det spiller uansett liten rolle. Så fort du har hørt Tannoy Glenair vil nemlig hjernen gå raskt i gang med å pønske ut gode argumenter for hvorfor du bare MÅ ha dem. Hvor ellers finner man vaskeekte high-end-høyttalere som i tillegg kan underholde deg på linje med en rockehøyttaler, uten at de koster et seksisifret beløp. Egentlig er de jo er ganske pene, og designet kan vel i det minste kalles tidløst? Vi er visst solgt allerede ... ■

High-end

Pris: kr 49 995

Importør: Nord Teledistribusjon

Forhandler i Oslo: Stereofil

www.nordtele.no

www.stereofil.no

